

व

केरवः, पुं, (के इति रवी यस्य ।) श्रृगालः ।
इत्यमरः । २।५।५ । (यथा, कथासरित्सागरे ।
४७।५३ ।

“वृद्धतां तरतां रक्ते नरतां चोत्सवाय सः ।
मृगानां केरवाणाञ्च भूतानाञ्चाभवद्वयः ॥”
राजशः । इति मेदिनी । वे, ४४ । घूर्ते हिंसे
च, चि । इति शब्दरत्नावली ।

केरः, पुं, (के इति शब्देन रौतीति । रल ध्वनी +
मितद्रादित्वात् डुः ।) श्रृगालः । इत्यमरः ।
२।५।५ । (यथा, भागवते । ८।१६।७ ।
“यद्देवु येव्यतिथयो नाहिताः सलिलैरपि ।
यदि निर्यान्ति ते नूनं केरराजग्रहोपमाः ॥”)

केल, ऋ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ऋ, अपिफेलन् पिफेलतुः ।
इति दुर्गादासः ॥

केलं, स्त्री, (फेल्यते दूरे निविष्यते इति । फेल +
चञ् ।) मुक्तसमुज्झितम् । उच्छ्रितम् । इति
शब्दरत्नावली ।

केलकः, पुं, (फेल + स्वार्थे संज्ञायाम् वा कन् ।)
मुक्तसमुज्झितम् । इति जटाधरः ।

केला, स्त्री, (फेल्यते इति । फेल + “गुरोश्च
हलः ।” ३।३।१०३ । इति अः । टाप् ।)
मुक्तसमुज्झितम् । इत्यमरः । २।६।५६ ॥

केलिः, स्त्री, (फेल + इन् ।) उच्छ्रितम् । इति
जटाधरः ।

केलिका, स्त्री, (केलिरेव । स्वार्थे कन् ।) उच्छ्रि-
तम् । फेलाशब्दात् स्वार्थे ष्यिकप्रत्ययेन
नियम्या ।

केली, स्त्री, (फेलि + “लट्कारादत्तनः ।” इति
पक्षे ङीष् ।) मुक्तसमुज्झितम् । इति शब्द-
रत्नावली ।

व

व, वकारः । स च त्रयोविंशत्यङ्गनवर्गः । (पवर्गस्य
हृत्वीयवर्णश्च ।) तस्योच्चारणस्थानं ओष्ठः । इति
आकरणम् ॥ (यदुक्तं सिद्धान्तकौमुद्याम् ।
“उपपभानौयानामोष्ठौ ।”) तस्य स्वरूपं
यथा, कामधेनुतन्त्रे ।

“वकारं श्रेय चान्द्रेः । चतुर्वर्गप्रदायकम् ।
शरच्चन्द्रप्रतीकांश्च पञ्चदेवमयं सदा ।
पञ्चप्राणात्मकं वर्णं त्रिबिन्दुसहितं सदा ॥”
(वङ्गीयवर्णमालायामस्य स्वरूपमाह ।)

“त्रिकोणरूपिणी रेखा विष्णोश्चक्ररूपिणी ।
माता शक्तिः परा श्रेया ध्यानस्य प्रचक्षते ॥”
अस्य ध्यानं यथा,—

“नीलवर्णां त्रिनयनां नीलाम्बरधरां पराम् ।
भागहारोन्मुखां देवीं दिव्यजां पद्मलोचनाम् ॥
एवं ध्यात्वा वकारम् तन्मन्त्रं दशधा जपेत् ॥”
तत्प्रथमममन्त्रो यथा,—

“विशक्तिवर्हितं वर्णं विविधान्तयेपितम् ।

वकः

स्वयं कुक्कुलिनीं देवीं सततं प्रथमाभ्यहम् ॥”
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥

अस्य नामानि यथा,—
“नो वनी भूधरो मार्गो चर्वरी लोचनप्रियः ।
प्रचेताः कलसः पक्षी स्थलगणकः कपर्दिनी ॥

एष्टवंशो भयामातुः शिखिवाहो युगन्धरः ।
सुखबिन्दुर्बली चण्डा योद्धा त्रिलोचनप्रियः ॥
कौदिनी तापिनी भूमिसुगन्धिन्धवलप्रियः ।
सुरभिर्मुखविष्णुश्च संहारो वसुधाधिपः ॥

यष्टापुरं चपेटा च मोदको गगनं प्रति ।
पूर्वाषाढामध्यलिङ्गी शनिः कुम्भहृतीयकौ ॥”
इति नानातन्त्रशास्त्रम् ॥

बंहिष्ठः, चि, (अयमेधामतिशयेन बहुलः । बहुल +
“अतिशयाने तमविष्ठनौ ॥” ५।३।५५ । इति
इछन् । “प्रियस्थिरिति ॥” ६।४।१५७ । इति
बंहि-आदेशः ।) अतिशयबहुलः । इत्यमरः ॥

(यथा, महाभारते । १२।३२८।३६ ।
“योऽङ्घ्रिः संयोज्य जीवन्तान् मय्यन्याय प्रय-
च्छति ।

उद्धो नाम बंहिष्ठस्तृतीयः स सदागतिः ॥”)
बंहोयान्, [सु] चि, (अयमनयोरतिशयेन बहुलः ।

बहुल + “द्विवचनविभक्त्योपपदे तरवीयसुनौ ॥”
५।३।५७ । इति इयसुन् । “प्रियस्थिर-
स्फिरोत्तरबहुषेति ॥” ६।४।१५७ । इति बंहि-
आदेशश्च ।) अतिशयबहुलः । अयमनयो-
रतिशयेन बहुः इत्यर्थे बहुशब्दादीयत्प्रत्ययेन
नियन्तः । इति मुग्धबोधमतम् ॥

वः, पुं, वचनः । कुम्भः । इति शब्दरत्नावली ॥

“वः पुमान् वरुणे सिन्धौ भगे तोये गतेऽपि च ।
गन्धने तन्नुसन्ताने पुंस्त्वेव वपने स्मृतः ॥”
इति मेदिनी । वे, १ ॥ * ॥

तस्य साङ्केतिकनामानि यथा । युगन्धरः १
सुरभिः २ सुखविष्णुः ३ संहारः ४ वसुधा-
धिपः ५ । इति बीजवर्णाभिधानम् । भूधरः ६
दशगणकः ७ । इति रुद्रयामलोकवैष्णवाभिधानम् ॥

अपि च ।
“नो वनी भूधरो मार्गो चर्वरी लोचनप्रियः ।
प्रचेताः कलसः पक्षी स्थलगणकः कपर्दिनी ॥
एष्टवंशो भयामातुः शिखिवाहो युगन्धरः ।
सुखबिन्दुर्बली चण्डा योद्धा त्रिलोचनप्रियः ।
कौदिनी तापिनी भूमिसुगन्धिन्धवलप्रियः ।
सुरभिर्मुखविष्णुश्च संहारो वसुधाधिपः ॥
यष्टापुरं चपेटा च मोदको गगनं प्रति ।
पूर्वाषाढामध्यलिङ्गी शनिः कुम्भहृतीयकौ ॥”
इति तन्त्रान्तरम् ॥

व(व)क, ई ड कौटिल्ये । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-व्यक०-सक०-च-सेट् ।) कौटिल्य-
मिह कुटिलोभावः कुटिलीकरणश्च । इ, वङ्गते ।
ड, वङ्गते काष्ठं कुटिलं स्यादित्यर्थः । वङ्गते
काष्ठं कुटिलं करोतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

व(व)कः, पुं, (व(व)कृते कुटिलोभवतीति । वकि +
अच् । एषोहरादित्वात् नञोपः ।) खननम-

वकः

खातपत्रिविशेषः । तत्प्रथमायः । कठः २ ।
इत्यमरः । २ । ५ । २२ ॥ दारवलिमुक् ३
कचोरः ४ मुक्तवायवः ५ दीर्घजङ्घः ६ बकौटः ७
गृहवलिप्रियः ८ । इति शब्दरत्नावली । निश्चितः
९ शिखी १० चन्द्रविहङ्गमः ११ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ तीर्थसेवी १२ तापसः १३ मौन-
घाती १४ गृध्राध्यायी १५ निचलाङ्गः १६
दानिकः १७ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
मांसस्य गुणाः ।

“शरारिचकाकाकाश्च दाबूहाः पवनापहाः ॥”
इति रत्नावली ॥

अपि च ।
“हंससारसकाचाक्षवक्रौचशरारिकाः ।
नन्दीमुखीसकादम्बावलाकाद्याः प्रवाः स्मृताः ॥
प्रवन्ते सलिले बसन्त एते तस्मात् प्रवाः स्मृताः ॥
कुलेचराः प्रवाश्चापि कोशस्थाः पादिनस्तथा ।
मत्स्या एते समाख्याताः पञ्चधानूपजातयः ॥
आनूपा मधुराः क्षिप्वा गुरवो वङ्गसादनाः ।
श्लेष्मलाः पिच्छलाश्चापि मांसपुष्टिप्रदा भृशम् ॥
तथाभिव्यन्दिनस्ते हि प्रायोऽप्यथवमाः
स्मृताः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

खनामखातपुष्यवृक्षः । तत्प्रथमायः । शिव-
वली २ पाशुपतः ३ एकाशीलः ४ वसुः ५ ।
इत्यमरः ॥ एकाशीला ६ वृकः ७ वसुकः ८
वृककः ९ । इति तट्टीका ॥ वकपुष्यः १०
शिवमङ्गो ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ काक-
शीर्षः १२ स्थूलपुष्यः १३ शिवप्रियः १४ काक-
नामा १५ वसहङ्गः १६ स्वपूरकः १७ रक्त-
पुष्यः १८ सुनितम्बः १९ अगस्तिः २० वङ्ग-
सेनकः २१ । इति रत्नमाला ॥ अगस्त्यः २२
श्रीव्रपुष्यः २३ सुनिदमः २४ ब्रह्मारिः २५
दीर्घमलकः २६ वक्रपुष्यः २७ सुरप्रियः २८ ।

“चितपीतनीलजोहितकुसुममेदाश्चतुर्विधो-
भक्तिः ।
मधुरशिशिरदोषश्रमकाचविनाशान् च भूतघ्नः ॥”
तथा च ।

“अगस्ति शिशिरं मौल्यं चितोषन्नं श्रमापहम् ।
बलासकासवैषय्यं भूतघ्नञ्च बलावहम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।
“अगस्ति कुसुमं शीतं चतुर्थकनिवारकम् ।
नक्तान्धनाशरं तित्तं कषायं कटुपाकि च ।
पीनसश्चेत्पित्तघ्नं वातघ्नं सुनिभर्मतम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

अन्वच ।
“वाचकस्य च पुष्याणि वङ्गसेनस्य चैव हि ।
कटुपाकानि तित्तानि कासघ्नकराणि च ॥”
इति राजवल्लभः ॥

“वकः पाशुपतश्चैव शिवापीडुश्च सुव्रतः ।
वसुकश्च शिवाङ्गश्च शिष्येष्टः क्रमपूरकः ॥
शिवमङ्गिः शिवाङ्गः श्रावभो रविर्वमितः ।

अपि च ।
“अगस्ति कुसुमं शीतं चतुर्थकनिवारकम् ।
नक्तान्धनाशरं तित्तं कषायं कटुपाकि च ।
पीनसश्चेत्पित्तघ्नं वातघ्नं सुनिभर्मतम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

अन्वच ।
“वाचकस्य च पुष्याणि वङ्गसेनस्य चैव हि ।
कटुपाकानि तित्तानि कासघ्नकराणि च ॥”
इति राजवल्लभः ॥

“वकः पाशुपतश्चैव शिवापीडुश्च सुव्रतः ।
वसुकश्च शिवाङ्गश्च शिष्येष्टः क्रमपूरकः ॥
शिवमङ्गिः शिवाङ्गः श्रावभो रविर्वमितः ।

अपि च ।
“अगस्ति कुसुमं शीतं चतुर्थकनिवारकम् ।
नक्तान्धनाशरं तित्तं कषायं कटुपाकि च ।
पीनसश्चेत्पित्तघ्नं वातघ्नं सुनिभर्मतम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥